మహానగరం

నాగమురళీధర్ నామాల

బొమ్మలు : పి. చైతన్య

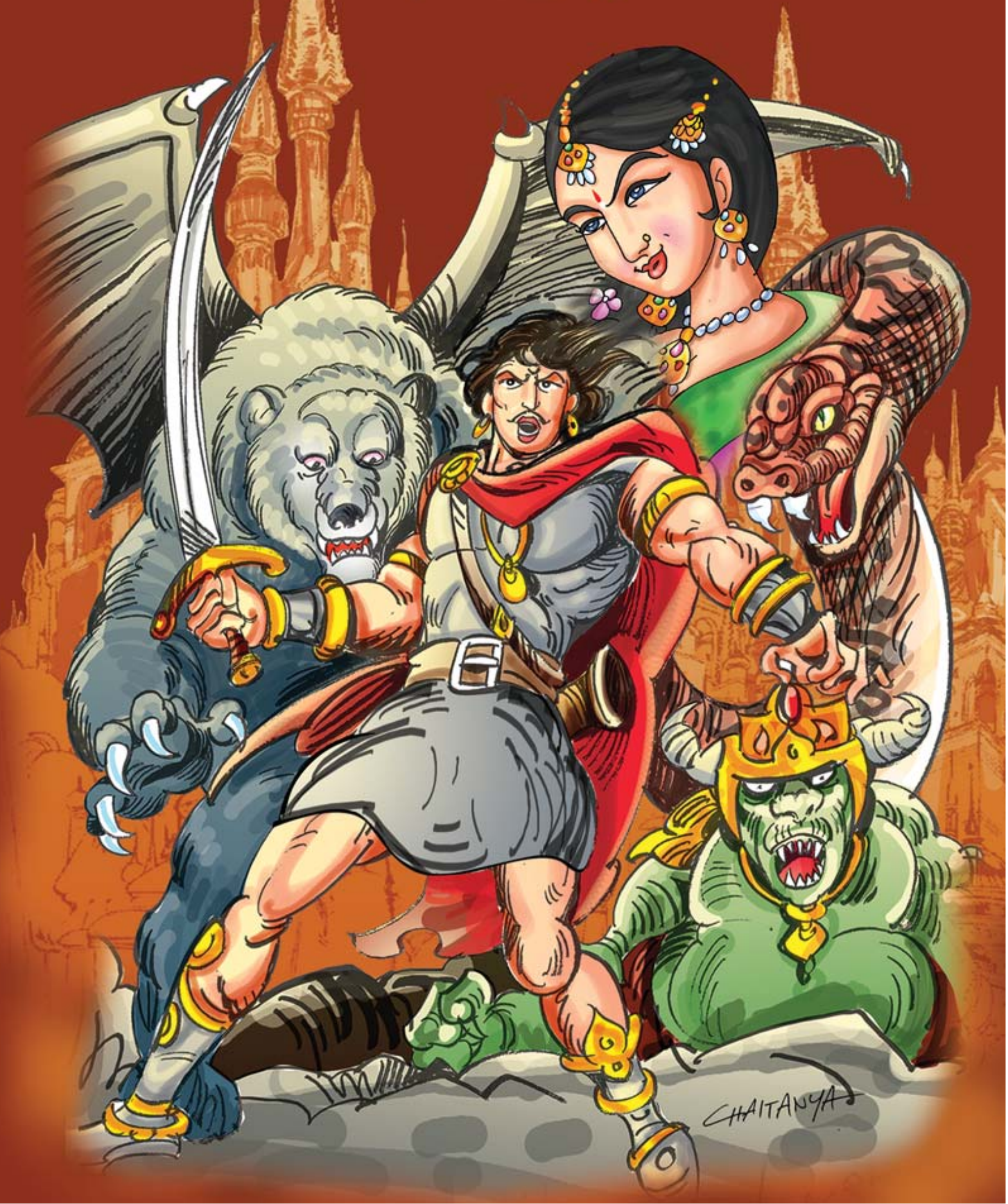

మహానగరం

నాగమురళీధర్ నామాల

బొమ్మలు : పి. చైతన్య

మొదటి ముద్రణ : సెప్టెంబరు, 2016

ప్రతుల సంఖ్య : 1000

వెల : ₹ 100/-

ISBN : 978-93-83936-49-6

© కథ : నాగమురళీధర్ నామాల

© బొమ్మలు : పి. చైతన్య

ప్రచురణ, ప్రతులకు :
మంచి పుస్తకం
12-13-439, వీధి నెం. 1
తార్నాక, సికింద్రాబాదు 500 017
ఫోన్ : 94907 46614.
email : info@manchipustakam. in
website : www. manchipustakam. in

ముద్రణ : చరిత ఇంప్రెషన్స్
1-9-1126/బి, అజామాబాద్,
హైదరాబాదు, ఫోన్: 27678411.

రచయిత బ్లాగు చిరునామా : https://muralidharnamala.wordpress.com/
ఫేస్ బుక్ పేజీ : https://www.facebook.com/nnmuralidhar
గూగుల్ ప్లస్ : https://plus.google.com/113069614515937193289

మహానగరం

పండువెన్నెల తెల్లగా పరుచుకుని అడవంతా వెండి పొదలా కనిపిస్తోంది. అంత అర్ధరాత్రి ఆ అడవిలో ప్రాణమంటే తీపి ఉన్న ఏ జీవీ ప్రయాణం చేయాలని కోరుకోదు. అడవంతా గుబురుపొదలు, బ్రహ్మరాక్షసి జుత్తులా వ్యాపించిన పెద్ద పెద్ద వృక్షాలు, పాముల్లా వేలాడే మర్రి ఊడలు. చీకట్లో చిక్కని స్వరంతో చెవులు చిల్లులు పడేలా అరుస్తున్న కీచురాళ్ళు. ఏ పుట్టని చూసినా, ఏ చెట్టుని చూసినా భూతమో, దెయ్యమో అన్నట్టు ఉన్నాయి. దిక్కులన్నింటినీ కమ్మేసినట్టుగా వ్యాపించిన ఆ భూతాల అడవిలో ఇరుకుగా ఉన్నదారి వెంట దృఢమైన అడుగులు వేస్తూ సాగిపోతున్నాడు యశోధరుడు.

యశోధరుడి అడుగుల చప్పుడు విని దూరంగా పొదల్లో ఉన్న పదడుగుల మహాసర్పం తల ఎత్తి బుసలుకొట్టింది. ఆ శబ్దం గుండెలు వణికించేలా ఉంది. ఏ సామాన్య మానవులో వింటే ఆ శబ్దానికే గుండె ఆగి చచ్చేవాళ్ళు. యశోధరుడు ఇవేమి పట్టనట్టుగా ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. అత్యంత ప్రమాదకరమైన గచ్చపొదలు, మొగలిపొదలు అతనికి ఎదురవుతున్నాయి. అడుగువేస్తే అదునుకోసమే వేచి ఉన్న నాగులు కాటు వెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. తన చేతిలో ఉన్న కర్రతో నాగుల్ని నెట్టి పడేసి ఏ మాత్రం జంకులేకుండా ముందుకి సాగిపోతున్నాడు. పొదల్లో దాక్కున్న నక్కలు అతని మీదకి దూకేవే కానీ అతని దృఢమైన దేహాన్ని చూస్తే సింహానికి సహితం బెదురుపుట్టక మానదు. యశోధరుడు

ఆజానుబాహుడు. విశాలమైన ఛాతీతో, బలంగా మెలితిరిగిన భుజాలతో శత్రుభయంకరమైన రూపం అతనిది. మేలిమి బంగారు ఛాయతో, ఒత్తుగా పెరిగిన వంకీల జుత్తుతో క్షణమాత్రంలో ఆకర్షించే స్ఫురద్రూపి.

అలా నడుస్తూ వెళుతున్న యశోధరుడికి ఎదురుగా ఒక మంటపం కనిపించింది. బాటసారులు విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి నిర్మించినదిగా అతనికి తోచింది. అక్కడ ఆగి అడవి ఆవలి అంచు కనిపిస్తుందేమో అని చూశాడు. అనంతంగా విస్తరించి ఉన్న ఆ అడవి అంచు అతనికి కనుచూపుమేరలో కనిపించలేదు. రాత్రి ఎంత నడిచినా అడవి దాటటం సాధ్యం కాదని అతనికి అర్థమయ్యింది. ఆ మంటపంలో రాత్రికి విశ్రాంతి తీసుకుందామని అనుకున్నాడు. పడుకునేందుకు వీలుగా మంటపాన్ని శుభ్రం చేసుకున్నాడు. తనతో తెచ్చిన మూటలో ఉన్న గొంగళిని పరిచి మూటని దిండుగా పెట్టుకున్నాడు. రోజంతా నడుస్తూ ఉండటం వల్ల బడలికగా అనిపించింది. నడుంవాల్చి నిద్రకి ఉపక్రమించాడు. ఆకలితో ఉండటం వల్ల ఎంత ప్రయత్నించినా అతనికి నిద్రపట్టడంలేదు. తన మూట విప్పి చూస్తే అమ్మ కట్టిన మినపరొట్టె కనిపించింది. ఆకలిగా ఉండటం వల్ల, అమ్మ ప్రేమగా పెట్టడం వల్ల రొట్టెముక్క చాలా రుచిగా అనిపించి అతని ఆకలిని తీర్చింది. తిరిగి నడుము వాల్చి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అడ్డుగా ఉన్న ఆకలి తొలగిపోవటంతో నిద్ర అతన్ని ఆవహించింది. క్షణాల్లో గాఢనిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

* * *

కాసేపటికి భరించలేని దుర్గంధం ఆ ప్రాంతమంతా వ్యాపించింది. ఆ దుర్గంధం భరించలేక యశోధరుడికి మెలకువ వచ్చింది. ఎదురుగా మద్ది వృక్షాల్లా పొడుగ్గా, నల్లగా ఇద్దరు బ్రహ్మరాక్షసులు కనిపించారు. వాళ్ళిద్దరూ ఏదో విషయంలో ఘర్షణ పడుతున్నారు.

"ఒరేయ్ పెద్దోడా! రోజూ తల మాంసం నువ్వే తింటున్నావ్. ఈ మనిషి తల మాంసం నాకే కావాలి."

"రేయ్ చిన్నోడా! మన ఒప్పందం ప్రకారం పగలు దొరికిన మనిషి తల నీది. రాత్రయితే నాది."

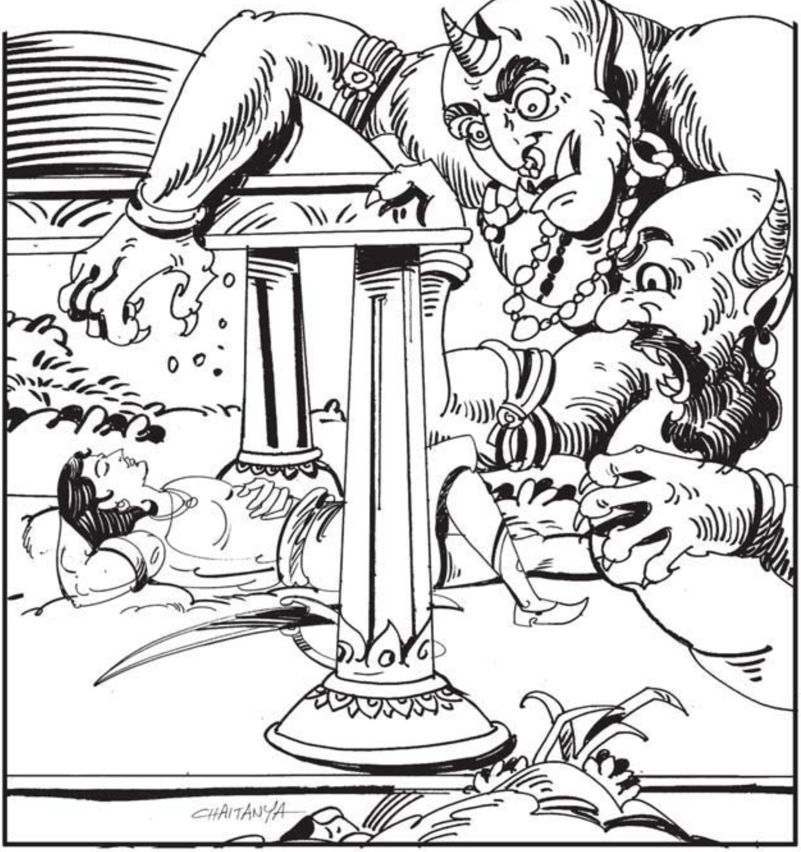

"ఆ ఒప్పందం ఇక చెల్లదు. రోజూ వేట రాత్రే దొరుకుతుంది."

ఇలా ఇద్దరూ పెద్దగా అరుస్తూ ఘర్షణ పడుతున్నారు. యశోధరుడు లేచి నిలబడ్డాడు. యశోధరుడు లేవటం బ్రహ్మరాక్షసులిద్దరూ చూశారు.

"ఒరేయ్ మనిషి! చచ్చేవాడివి సుఖంగా నిద్రలో చావక ఎందుకురా లేచావ్?" అన్నాడు పెద్ద రాక్షసుడు.

"నేను చావాల్సి వస్తే ఇద్దరిలో ఒకడిని చంపి కానీ చావనురా," అని ధైర్యంగా అన్నాడు యశోధరుడు.

"ఒరేయ్, మా కాళ్ళంత లేవు నువ్వు. చేతిలో ఆయుధం లేదు. ఎలారా మమ్మల్ని చంపుతావ్?" గట్టిగా నవ్వుతూ హేళనచేశాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"ఇదిగో, నా హస్త రేఖలు చూడు. ఒక బ్రహ్మరాక్షసిని చంపి కానీ చావనని నా జాతకంలో ఉంది. ఆ పని మీదే వెళుతున్నాను. నేను బయలుదేరిన పని

ఇక్కడితోనే ముగిసేలా ఉంది," అన్నాడు యశోధరుడు.

ఇద్దరు రాక్షసులు కోపంగా యశోధరుడికి దగ్గరగా వచ్చారు. యశోధరుడు అలానే భయపడకుండా నిలబడి ఉన్నాడు. అన్ని విద్యలూ ఎరిగిన చిన్న రాక్షసుడు యశోధరుడి చేతిని బలంగా తన వైపు లాక్కుని చూశాడు. వాడి ముఖం ఒక్కసారిగా వివర్ణమయ్యింది. బేలగా మారిన చిన్నోడి ముఖాన్ని చూసి పెద్ద రాక్షసుడికి ఆందోళన మొదలయ్యింది. చిన్న రాక్షసుడు పెద్దోడిని లాక్కుని పక్కకి వెళ్ళాడు.

"ఒరేయ్ పెద్దోడా! ఈ మనిషి చేతిగీతలు చూస్తే వాడు చెప్పేది నిజమే అనిపిస్తోందిరా. వదిలేద్దామా?" అని గుసగుసగా అడిగాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"గుద్దుకి చచ్చేలా ఉన్నాడు. వీడు మనల్ని చంపటమా? మతిపోయిందా నీకు, మూర్ఖుడా," అని కోపంతో బిగ్గరగా అరిచాడు పెద్ద రాక్షసుడు.

"పెద్దోడా! బొజ్జ పెంచావే కానీ బుద్ధి పెంచలేదు నువ్వు. విషకీటకం చిన్నదయినా దాని కాటు చాలు చావటానికి. వీడి గీతలు చూస్తే వీడికి మహా యోగాలు ఎన్నో ఉన్నట్టు కనిపిస్తోంది. కావాలంటే వీడి బుద్ధిని పరీక్షిద్దాం పద," అని సర్దిచెప్పాడు చిన్న రాక్షసుడు.

యశోధరుడి దగ్గరకి ఇద్దరూ వచ్చారు. పారిపోయే అవకాశం ఉన్నా అలా చేయక ధైర్యంగా నిలబడ్డ అతని విశ్వాసాన్ని చూసి పెద్ద రాక్షసుడికి ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"ఒరేయ్ మనిషి, నీకు రెండు ప్రశ్నలు వేస్తాం. వాటికి నువ్వు సరైన సమాధానాలు చెబితే మేమే నీకు సహాయం చేస్తాం. లేదా నువ్వు మాకు ఆహారం కావాలి. సరేనా?" అని యశోధరుడిని అడిగాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"సరే, పందానికి నేను సిద్ధం," కంచులా ధ్వనించింది యశోధరుడి కంఠం.

"అన్నం, క్షీరం, ధనం – ఈ మూడింటిలో ఉన్నతమైనది ఏది?" అని అడిగాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"ఆకలిగొన్నవాడికి పెట్టే అన్నం, శివలింగాన్ని అభిషేకించేటప్పుడు క్షీరం, సత్పురుషునికి ఇచ్చేటప్పుడు ధనం ఉన్నతమైనవి. లోకంలో వస్తువుల విలువ సమయాసమయాలతో మారుతుంది," స్థిరంగా చెప్పాడు యశోధరుడు.

"పోరాడి ఓడటం, పోరాడి చావటం, పోరాడి గెలవటం ఈ మూడింటిలో

ధీరునికి ఒప్పునది ఏది?” రెండవ ప్రశ్నగా అడిగాడు పెద్ద రాక్షసుడు.

“ధీరునకి అన్ని వేళలా ఒప్పునది పోరాటమే. పోరాటం మాత్రమే ధీరలక్షణం. గెలుపు, ఓటములు దైవాధీనం,” అని పలికాడు యశోధరుడు గంభీరంగా.

ఇద్దరు రాక్షసులు ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు. యశోధరుడికి దగ్గరగా వచ్చారు,

“భళా! నువ్వు బుద్ధిశాలివి, ధీరుడివిరా,” ఇద్దరూ ఒక్క స్వరంగా పలికి అభినందించారు.

“ఇంతటి బుద్ధి కలిగిన ప్రశ్నలు రాక్షసులకు సాధ్యమా? నమ్మలేకున్నాను. మీరు ఎవరు మహాత్ములారా? ఎందుకు ఈ రూపంలో సంచరిస్తున్నారు? మీ వృత్తాంతం ఏమిటి?” అని నెమ్మదిగా ప్రశ్నించాడు యశోధరుడు.

“మేము మయూరుడు, మంజీరుడు అనే యక్షులం. శ్రీశిఖరపుర మహానగర వైభవం విని అది చూడాలని ఈ లోకానికి వచ్చాం. శ్రీశిఖర మహారాజు చిత్రసేనుడు మాకు అత్యంత వైభవమైన ఆతిథ్యం ఇచ్చాడు. విశ్రాంతి మందిరంలో రుచికరమైన విందుని ఆరగించి, మదిరను సేవించి పురవీధులలో తిరుగుతున్న మాకు అతిలోక సౌందర్యవంతులైన యువతులు కనిపించారు. అదేమి నగరమో, అదేమి మాయో తెలియదు కానీ ఆ నగరంలో అందంగాలేని ఒక్క స్త్రీ కూడా కనపడలేదు. మదిర మత్తు తలకెక్కి వివేకాన్ని కోల్పోయిన మేము ఒక యువతిని నిర్బంధించి, మా విశ్రాంతి మందిరానికి తీసుకొని వెళ్ళటానికి ప్రయత్నించాం. ఆ స్త్రీ ఒక్క ఉదుటన మమ్మల్ని విదిలించుకొని తీవ్రమైన కోపంతో, అరుణారుణమైన కళ్ళతో తీక్షణంగా చూసి “రాక్షసులారా,” అని పలికింది. అంతే మరుక్షణం మా రూపాలు మారి పోయాయి. ఆ నగరానికున్న వర ప్రభావంతో శాపగ్రస్థులు, రాజానుమతిలేని వారు ఆ నగరంలో ఉండలేరు. ఎవరో విసిరివేసినట్టుగా వచ్చి ఈ అడవిలో పడ్డాం. అప్పటి నుండీ ఈ అడవిలో సంచరిస్తూ, మనుషుల్ని చంపి తింటూ దుర్భరమైన జీవనం సాగిస్తున్నాం. ఇదీ మా వృత్తాంతం,” అని పలికారు రాక్షసులు.

“యక్షులారా, మరి మీ శాపవిమోచనానికి మార్గం లేదా?” అని అడిగాడు యశోధరుడు.

"శ్రీశిఖరపుర రాజవంశంలో పుట్టిన రాకుమారి క్షమించి మాపై మంత్రజలాన్ని చల్లితే మా పూర్వరూపాలు మాకు సిద్ధిస్తాయి. కానీ ఎవరు ఆమెకు మా విచారాన్ని తెలియబరచి ఒప్పిస్తారు?" అని విషాదంగా పలికాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"నేను ఆ శ్రీశిఖరపురానికే వెళుతున్నాను. దానినే మహానగరం అని పిలుస్తుంటారు. నేను మీ విచారాన్ని రాకుమారికి తెలియజేసి మీ చింత తీరుస్తాను," అని పలికాడు యశోధరుడు.

"శ్రీశిఖరపురానికి నువ్వు వెళుతున్నావా?" ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూస్తూ ఉండిపోయారు ఇద్దరు రాక్షసులు.

* * *

రాక్షసుల మొహాల్లో కలిగిన ఆందోళనను చూసి యశోధరుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. రాక్షసులే భయపడేలా ఆ నగరంలో ఏముంది అని మనసులోనే అనుకుని ఒకసారి ఆ నగరాన్ని సందర్శించిన వీరే నాకు సరైన మార్గదర్శకులు అనుకున్నాడు. మంచిగా కనిపిస్తున్న ఈ తరుణంలోనే వీరి నుండి వివరాలు రాబట్టాలి అనుకున్నాడు.

"యక్షులారా, ఎందుకు మీ వదనాల్లో ఆందోళనకనిపిస్తోంది? ఆ మహానగరం అంటే భయపడుతున్నారా ఏమిటి? నేను ఆ నగరానికే బయలు దేరాను. నాకు ఆ నగరానికి చేరుకునే దారిని వివరించగలరా?" అని వినయంగా అడిగాడు.

రాక్షసులిద్దరూ మండపంలో కూర్చుని యశోధరుడిని కూడా వచ్చి కూర్చోమని చెప్పారు.

"ఓ మనిషి, నువ్వెవరు? ఎందుకా మహానగరం వెళ్ళాలనుకుంటున్నావు? నీ వివరాలు చెప్పు," అని అడిగారు.

"యక్షులారా, తప్పక చెబుతాను. నా పేరు యశోధరుడు. ఈ అడవికి మూడు క్రోసుల దూరంలో ఉన్న భైరవగూడెం మా ఊరు. గూడెం పెద్ద నక్కలదొర మా తండ్రి. మా గూడాన్ని ఆనుకుని బిల్వకముని ఆశ్రమం ఉంది. బిల్వక మునీంద్రులు నాకు సకల విద్యలు నేర్పారు. గురుదక్షిణ సమర్పించుకునే

అవకాశాన్ని కలిగించమని ప్రార్థించగా, ఆయన శీఘ్రమే మహానగరానికి వెళ్ళి మహారాజుని వెంటబెట్టుకుని రమ్మన్నారు. అందుకే నేను మహానగరానికి వెళుతున్నాను," అని చెప్పాడు యశోధరుడు.

"మునీంద్రులకు మహారాజుతో ఏమి పని?" యశోధరుడిని అడిగారు రాక్షసులు.

"గురువుగారి ఆశ్రమంలో అతి ప్రాచీనమైన మహాశివలింగం ఉంది. అది రత్నరాసులకు ధీటుగా, అమావాస్య చీకటిలో సహితం పున్నమి కాంతులకు సమానంగా ప్రకాశిస్తుంది. ఆ మహాలింగానికి ప్రతి ఇరవయ్యేళ్ళకి ఒకసారి ఉత్సవం నిర్వహిస్తారు. ఆ ఉత్సవంలో ఆ మహాలింగానికి ఆరు రోజులపాటు వివిధ అభిషేకాలు జరిపిస్తారు. ఆ ఉత్సవం మహానగర రాజవంశీకుల చేతుల మీదుగా జరపటం ఆనవాయితీగా వస్తోందంట. ఈ ఏడాది జరగవలసిన ఉత్సవానికి మహారాజు నుండి ఏ వర్తమానం అందలేదు. అందుకే గురువుగారు ఈ కార్యంపై నన్ను పంపించారు," అని మొత్తం వృత్తాంతాన్ని వివరించాడు యశోధరుడు.

"మరి మీ గురువుగారు ఆ మహానగరానికి వెళ్ళే దారి, ఆ మహానగర విశేషాలు వివరించలేదా?" అడిగారు రాక్షసులు.

"నా కార్యదక్షతకు, సమర్థతకు ఇదే పరీక్ష అని చెప్పారు. తూర్పు దిక్కుగా ప్రయాణించమని, వివరాలు వాటంతట అవే తెలుస్తాయని అన్నారు," అని రాక్షసులతో చెప్పాడు యశోధరుడు.

"మీ గురువులు త్రికాలజ్ఞులని తెలుస్తూనే ఉంది. నీకు ఆ మహానగర విశేషాలు మేం చెబుతాం," అని రాక్షసులు వివరాలు చెప్పటం మొదలుపెట్టారు.

"ఓ యశోధరా, విను. ఒక వేయి సంవత్సరాల పూర్వం జరిగిన కథ ఇది. ఇక్కడ నుండి అయిదు యోజనాల దూరంలో గజముఖపర్వతం ఉంది. ఆ పర్వతం పైనున్న గుహలో ఒకనాడు పరమశివుడు ధ్యానంలో ఉన్నాడు. ఆ పర్వత సానువుల్లో ఉండే గోపాలురు అనుదినం ఆవులను తోలుకొని పర్వతంపైకి వచ్చేవారు. అలా వచ్చిన ఒక గోపాల బాలుడు తప్పిపోయిన తన లేగదూడను వెతుకుతూ ఆ గుహలోకి ప్రవేశించాడు. మేరు పర్వతంలాగా ఘనమైన రూపంతో, మహాసర్పాలను మెడలో ధరించి, జడలతో ఉన్న శివుని రూపాన్ని చూడగానే ఆ

బాలకుడు భయంతో అరుస్తూ పరుగందుకొన్నాడు.

ధ్యానం భగ్నమైన పరమశివుడు రౌద్ర నేత్రాలు తెరచి చూడగా, ఆ బాలకుడు అక్కడే బూడిద కుప్పలా మారిపోయాడు. జరిగినదంతా గ్రహించి స్వామి వాత్సల్యంతో ఆ బూడిద కుప్పను స్పృశించాడు. స్వామి కరుణ ఆ బూడిదకి ప్రాణం పోసింది. మునుపటికంటే సౌందర్యమైన, దృఢమైన రూపంతో ఒక బాలుడు ఆవిర్భవించాడు. వాత్సల్యంతో ఏం కావాలో కోరుకోమని బాలుడిని అడిగాడు స్వామి.

"నీ రూపాన్ని దర్శించిన నాకు వేరే కోరికలు ఏముంటాయి స్వామీ," అని పలికాడు బాలుడు. వరమివ్వాలనుకున్న శివుడు తక్షణమే విశ్వకర్మను రప్పించాడు. స్వామి ఆదేశంతో విశ్వకర్మ ఆ గజముఖ పర్వతంపై ఒక మహానగరాన్ని నిర్మించాడు. సప్త సముద్రాల నీటిని విశ్వకర్మ తన దోసిలితో తెచ్చి ఆ పర్వతం

చుట్టూ జలకందకాన్ని నిర్మించాడు. అనేక అగడ్తలతో, కందకాలతో శత్రు దుర్భేద్యంగా నిర్మించిన ఆ నగరమే శ్రీశిఖరపురం. పరమశివుడు బాలకుడిని ఆ మహానగరానికి రాజుగా చేశాడు. ఆ బాలకుడే శివదత్తుడు. శివదత్తునికి ఒక ఆత్మలింగాన్ని ఇచ్చి ఆ ఆత్మలింగం అతని ఇంట ఉన్నంత కాలం అతని వంశానికి గానీ, ఆ నగరానికి గానీ ఎటువంటి ఆపద కలగదని వరమిచ్చి స్వామి అంతర్ధానమయ్యాడు.

శివుని ఆజ్ఞతో దేవలోకం నుండి కొందరు శివదత్తుని పరివారంగా మహానగరానికి వచ్చారు. అందుకే ఆ మహానగరంలో దివ్యలోకవాసులకే కానీ సామాన్యులకు ప్రవేశం లేదు. పరిజనుల ద్వారా ముల్లోకాలలో సౌందర్యవతి అయిన హరిణిలోచన అనే దేవకాంత అందచందాలను విని శివదత్తుడు ఆమెను మోహించాడు. తన పరివారాన్ని రాయబారులుగా పంపి ఆమె అంగీకారాన్ని పొందాడు. ఆమెను వివాహం చేసుకొని పట్టమహిషిగా చేశాడు. నాటి నుండి నేటి వరకు శివదత్తుని వంశాంకురాలే ఆ మహానగరాన్ని పరిపాలిస్తున్నారు," అని ఆ మహానగర వృత్తాంతం అంతా వివరించారు రాక్షసులు.

అంతా విని మౌనంగా ఉన్న యశోధరుడితో తిరిగి చిన్న రాక్షసుడు "ఆ నగరానికి సామన్య మానవుడవైన నువ్వు ఎట్లా వెళతావు?" అని ప్రశ్నించాడు.

మౌనంగా ఉన్న యశోధరుడు చిన్న రాక్షసుడి ప్రశ్నకు స్పందిస్తూ "అన్నీ తెలిసిన మా గురువులు నన్ను పంపించటానికి కారణం లేకపోదు. ఏదో మార్గం ఉండే ఉంటుంది. నేనిప్పుడు ఆలోచించవలసింది వెళ్ళాలా, లేదా అని కాదు. ఎలా వెళ్ళాలని మాత్రమే," అని పలికాడు.

ఇద్దరు రాక్షసులు యశోధరుడి ఆత్మస్థైర్యాన్ని అభినందించారు.

"మనిషి! ఇప్పుడు మహానగర రాజెవరో? వారసులున్నారో, లేరో? తెలియకుండా మనం ఏ ఉపాయాన్ని ఆలోచించినా అది వ్యర్థం అవుతుంది. ఈ అడవిలో ఒక మంత్రాల మర్రి ఉంది. ఆ మంత్రాల మర్రి మాత్రమే ఇప్పుడు నీకు సహాయం చెయ్యగలదు," అని చెప్పారు రాక్షసులు.

"యక్షులారా! నన్ను ఆ మర్రిచెట్టు వద్దకి త్వరగా తీసుకుని వెళ్ళండి," అని యశోధరుడు తన ఆతృతని ప్రదర్శించాడు.

రాక్షసులు కూడా యశోధరుడి ఆతృతని గుర్తించి లేచి నడవటం మొదలు

పెట్టారు. మార్గంలో అనేక మృగాలు, విషసర్పాలు ఎదురుపడుతున్నాయి. రాక్షసులు వాటిని తమ చేతులతో దూరంగా విసిరేస్తూ యశోధరుడిని క్షేమంగా తీసుకుని వెళుతున్నారు. యశోధరుడికి కూడా వాళ్ళు చూపిస్తున్న ఆదరణకు వాళ్ళ మీద అభిమానం కలుగుతోంది. రూపం భయంకరంగా ఉన్న వీరిలో ఎంత గొప్ప మనసున్నదో కదా అనుకున్నాడు. అలా కొంతదూరం దట్టమైన అడవిలోకి నడిచాక ఆ మర్రిచెట్టుని చేరుకున్నారు. ఆ మర్రిచెట్టు శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి నేలను తాకుతున్న ఊడలతో అతి భయంకరంగా కనిపిస్తోంది. ముగ్గురూ మర్రిచెట్టు మొదలు దగ్గరికి చేరుకున్నారు.

* * *

యశోధరుడికి చెట్టుని చూపిస్తూ "మనిషి! ఇదే మంత్రాల మర్రి. ఎన్నో వేల సంవత్సరాలుగా ఈ అడవిలో ఉంది. ఈ చెట్టుకి తెలియని విషయాలు, రహస్యాలు లేవు. ముందుగా ఈ చెట్టుని ప్రసన్నం చేసుకోవాలి. అందుకు రెండు మార్గాలున్నాయి. మొదటిది క్షుద్ర మార్గం. అంటే నీ కుడిచేతి బొటనవేలు నుండి పది చుక్కల రక్తాన్ని తర్పణగా ఇవ్వాలి. రెండోది సాధుమార్గం, నీ ఇష్ట దైవాన్ని తలుచుకుని నీకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన వస్తువుని మర్రికి సమర్పించాలి. నువ్వు ఏ మార్గాన్ని ఎన్నుకున్నా సరే నీ ఇష్టం," అని చెప్పాడు చిన్న రాక్షసుడు.

"నేను దైవకార్యం కోసం చేస్తున్న ఈ ప్రయత్నంలో క్షుద్రమార్గం ఏదయినా అనుచితమే. నేను సాధు మార్గాన్నే ఎన్నుకుంటున్నాను," అని పలికి యశోధరుడు తన చేతికున్న బంగారు ఉంగరాన్ని తీశాడు. నవరత్నాలతో అమూల్యమైనదిగా కనబడుతున్న ఆ ఉంగరాన్ని రాక్షసులకు చూపి "గురువుగారు ఇచ్చిన ఈ ఉంగరం నాకు అత్యంత ప్రీతికరమయినప్పటికీ గురు కార్యార్థం దీనిని మర్రిచెట్టుకి ఇవ్వటానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను," అని పలికాడు.

"నీ సదాచారం, మీ గురువుల ఆశీస్సులే నీకు రక్ష. నీ ఇష్ట దైవాన్ని తలుచుకుని ఆ ఉంగరాన్ని కనిపిస్తున్న తొర్రలో వెయ్యి," అని చెప్పారు రాక్షసులు.

పరమేశ్వరుడిని మనసులో తలుచుకుని యశోధరుడు తన ఉంగరాన్ని ఆ తొర్రలో వేశాడు.

వెంటనే పెద్ద ఉరుములతో, పిడుగుల పడిన శబ్దంతో మర్రి చెట్టులో

చలనం మొదలయ్యింది. పెద్ద గాలి వచ్చినట్లుగా ఊడలు ఊగటం మొదలయ్యింది. కొమ్మలు విరిగిపడుతున్నాయేమో అన్నట్లు పెళపెళ శబ్దాలు చేశాయి. ఇద్దరు రాక్షసులు మఱ్రిచెట్టు ముందు మోకరిల్లి, యశోధరుడిని కూడా అలానే చెయ్యమన్నారు. యశోధరుడు కూడా వారి సరసన మోకరిల్లాడు. కాసేపటికి శబ్దాలు ఆగి మామూలయ్యింది.

చిన్న రాక్షసుడు మఱ్రిచెట్టుకి మొక్కుతూ "అన్నీ ఎరిగిన మంత్రాల మఱ్రి, ఈ మనిషి నీ ముందు మోకరిల్లాడు. శరణం అంటున్నాడు," అని గట్టిగా అరిచాడు.

"నా గొప్పతనం ఎరిగిన మీకు శుభమగుగాక. ఏం సహాయం కావాలో చెప్పండి," అన్న మాటలు మఱ్రిమాను నుండి వినిపించాయి. యశోధరుడు ఆశ్చర్యంగా ఆలా చూస్తూనే ఉన్నాడు. చిన్న రాక్షసుడు చెప్పమని సైగచేశాడు. రాక్షసులకు చెప్పినట్టే తన వృత్తాంతాన్ని మఱ్రిమానుకు చెప్పాడు యశోధరుడు.

ఆ తరువాత "మంత్రాల మఱ్రి, నేను మహానగరం చేరుకోగలనా? నాకు మహానగరంలో ప్రవేశించే అవకాశం ఉందా?" అంటూ తనకు సహాయం చెయ్యమని ప్రాధేయపడ్డాడు.

"నాయనా, యశోధరా! నీది ఉత్తమమైన జన్మ. నీ జన్మకి పరమార్థం నువ్విప్పుడు చేస్తున్న ప్రయాణమే. నీకు మహానగరంలో ప్రవేశించే అర్హత ఉంది. కానీ ప్రస్తుత సమయంలో అది అంత సులభతరం కాదు," అని ప్రసన్నమైన గొంతుతో మఱ్రిచెట్టు పలికింది.

"గురుకార్యార్థినై వెళుతున్న నాకు కష్టతరమైనా వేరే మార్గం లేదు. నాకు ఉపాయాన్ని ఉపదేశించమని నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను," అని యశోధరుడు ప్రార్థించాడు. "నీ గురుభక్తి, వినయం ముచ్చట కలిగిస్తున్నాయి. మహానగరంలో ఇప్పుడు చోటు చేసుకున్న పరిణామాలను వివరిస్తాను, విను," అని పలికింది మఱ్రి.

రాక్షసులిద్దరూ చలనం లేకుండా ఆ సంభాషణను వింటున్నారు.

మహానగరం విషయాలను వివరించటం మొదలుపెట్టింది మంత్రాల మఱ్రి.

"యశోధరా! మహానగరాన్ని ఇప్పుడు పరిపాలిస్తున్న మహారాజు ఫణిభూషణుడు. శివదత్తుని వంశంలో పుట్టిన పన్నెండో తరం వారసుడు. ఆ

వంశానికి సహజంగానే ఉన్న వరాలతో, శివుని అనుగ్రహంతో అత్యంత సౌందర్యవంతుడిగా జన్మించాడు. సకల విద్యలను అభ్యసించి శక్తి, యుక్తులను పెంచుకున్నాడు. ఒకనాడు అతడు శివుని అభిషేకం కోసం మానససరోవర జలాన్ని తీసుకురాటానికి హిమాలయాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడి సుందర ఉద్యానవనంలో ఒక దేవకాంత పూల మొక్కలతో, జింకలతో ముచ్చటలాడటం చూసి, పరవశించి తానొచ్చిన కార్యం మరిచి నిలిచిపోయాడు. అంతలో ఫణిభూషణుడి ఎదుటకు ఒక పరాక్రమవంతుడైన గంధర్వుడు వచ్చి "ఓరీ ఉన్మాది! పరాయికాంతను పారవశ్యంతో చూడటం యుక్తం కాదని తెలియదా. నీకు తగిన శాస్తి చేస్తాను," అని మీదకి వచ్చాడు.

ఫణిభూషణుడు వినయంగా అతనికి నమస్కరించి "మహానుభావా! తామెవరో మహా పురుషులలాగా కనపడుతున్నారు. ఆగ్రహించకండి. నేను మహానగర పట్టణానికి భావి రాజును. తండ్రిగారి ఆదేశంతో మానససరోవర జలాన్ని తీసుకుని వెళ్ళటానికి వచ్చాను. అత్యంత సౌందర్యవతి అయిన ఈమె నా మనసుని ఆకర్షించగా, ఇక్కడే నిలిచిపోయాను. ఆమె అంగీకరిస్తే వివాహం చేసుకోవాలని ఆశిస్తున్నాను," అని చెప్పాడు.

"ఆమె అంగీకారం కాదు, నా అంగీకారం తీసుకోవాలి. ఆమె నా కుమార్తె మృదుభాషిణి. మానవుడవైన నువ్వు దేవకాంతతో వివాహాన్ని ఎలా కాంక్షిస్తున్నావు?" అని గంధర్వుడు కఠిన స్వరంతో పలికాడు. ఫణిభూషణుడు తమ వంశ ఔన్నత్యం వివరించి, తమ వంశంలో అందరూ దేవకాంతలనే వివాహమాడారని పలికాడు. జరుగుతున్న సంవాదం విని మృదుభాషిణి కూడా అక్కడకు వచ్చి ఫణిభూషణుని చూసింది. సౌందర్యవంతుడు, ఆజానుబాహుడు అయిన అతడిని తొలిచూపులోనే మోహించింది. అయినా తండ్రి ఆగ్రహాన్ని చూసి మౌనంగా నిలుచుని ఉండిపోయింది.

"వంశం, పెద్దల పరాక్రమం కాదు వివాహార్హతను నిర్ణయించేది. నాతో పోరి గెలిస్తే నా కుమార్తెను నీకిచ్చి వివాహం జరిపిస్తాను. సిద్ధమా?" అని సవాలుచేశాడు గంధర్వుడు.

"క్షమించండి. ఆమెను వివాహమాడితే నాకు మీరు పితృసమానులు. మీపైన ఆయుధం ప్రయోగించటం నాకు సమ్మతం కాదు. మరేదైనా పరీక్ష పెట్టండి,"

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Mahanagaram

* * *